

Politiikan superkevät takana

Kulunut kevät on ollut poliittisesti vilkasta, jopa kiihkeää aikaa. Meillä on ollut kahdet vaalit, ensin huhtikuussa eduskuntavaalit ja sitten EU-vaalit toukokuun lopussa. Kevään poliittiseen draamaan kuului myös se harvinaisuus, että hallitus kaatui muutama viikko ennen vaaleja.

Vaalikampanjointi sai ikä-

viä ja hyvin epäsuomalaisia piirteitä. Vaalituloksissa eri puolilla maata esiintyi väkivaltaa ja sillä uhkaamista. Sosiaalisessa mediassa meno lähti hurjaksi. Hyvät tavat ja toisen ihmisen kunnioitus unohtuivat, suoranainen rasismi ja ihmisviha valtasivat alaa.

Vaalit kuitenkin saatiin pidettyä, ja tätä kirjoitetta-

essa hallitusneuvottelut ovat käynnissä. Suomen heinäkuussa alkava EU-puheenjohtajuuskausi on pitänyt neuvottelujunaa liikkeessä: mitä aiemmin hallitus syntyy ja mitä enemmän uusi hallitus saa valmistautumisaikaa vaativaan ja työlläiseen puheenjohtajakauteen, sen parempi.

Kirkko on monen muun

organisaation tavoin asettanut ja julkaissut omat tavoitteensa uuden hallituksen ohjelmasta. Tärkeimmät tavoitteet kirkolla liittyvät lapsiperheköyhyyden vähentämiseen. Lähes puoli miljoonaa suomalaista elää heidän tulonsa eivät riitä arjen perustarpeisiin (asumiseen, ruokaan, terveydenhoitoon, vaatteisiin). Perusturva on selvästikin laskettu riittämättömälle tasolle, ja erityisen vakavia seurauksia köyhyydestä on lapsille.

Myös useat kansainväliset toimijat ovat todenneet tämän saman asian. Noottia ja vetoomusta on tullut niin Euroopan neuvoston sosiaalisten oikeuksien komitealta, YK:n taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia valvovalta komitealta kuin myös YK:n lapsen oikeuksien komitealta. Viesti on ollut selvä: Suomi pystyy parempaan, ja sillä on varaa taata kaikille lapsilleen

riittävä elintaso ja vapautus köyhyydestä. Tulevalla hallituksella riittää siis töitä.

Köyhyys näkyy myös Kaarinan seurakunnan arjessa. Auttamistyötä on yritetty tehdä laajasti, ja siihen on laitettu paukkuja. Esimerkiksi kaikkien lasten mahdollisuutta harrastuksiin on haluttu tukea. Samoin toisen asteen koulutuksen vaatimissa kustannuksissa ja välinehankinnoissa on yritetty olla apuna.

Muut kirkon hallitusohjelmatavoitteet liittyvät saattohoidon turvaamiseen, alueellisen kehityksen yhdenvertaisuuteen, uskonnonvapauteen, turvapaikkapolitiikan inhimillistämiseen ja kehitysyhteistyömäärärahojen korottamiseen 0,7 prosenttiin bruttokansantuotteesta.

Monet yllä mainituista tavoitteista ja ylipäätään hyvän yhteiskunnan rakentamiseen liittyvistä asioista ovat sellaisia, että ne toteutetaan

”Suomella täytyy olla varaa taata kaikille lapsilleen riittävä elintaso.

KIRKONMÄELLÄ

viime kädessä paikallistavalla. Kaarinan seurakunnan ja Kaarinan kaupungin yhteistyö onkin monella alalla tiivistä. Olennaista on myös, että kuntapäälliköt tuntevat vastuunsa ja pystyvät rakentamaan yhteistyöhön yli puoluerajojen. Ideologisia eroja ei tule piilotella, mutta vastapuolen tavoitteita tulee kunnioittaa.

Viime viikolla Kaarinan pitkäaikainen kuntapäällikö Heimo Kukkonen väitteli tohtoriksi Turun yliopiston poliittisen historian oppiaineessa. Aiheena hänellä oli Kaarinan kokoomuksen kunnallisjärjestön historia vuosina 1979-2009. Aihe oli siis sinänsä mielenkiintoinen, että tutkija tutki sellaisia historiallisia tapahtumia, joissa oli itse ollut täysillä mukana. Diplomaattisena henkilönä Kukkonen ei halunnut erityisen paljon avata Kaarinan kuntapolitiikan kullisten takaisia tapahtumia, vaikka vastaväittelijä niistä oikein yrittämällä yritti kysellä. Yhteistyö oli kuitenkin sana, johon Kukkonen kietytti hyvän kuntapolitiikan sisällön. Tismalleen samalla

kannalla tuntui olevan myös toinen kaarinalaisen kuntapäällikönsenteon pitkäaikainen linjanvetäjä **Jarkko Järvinen**, jonka siunasin haudan lepoon maaliskuussa.

Kaikille yhteiskunnallisista asioista kiinnostuneille suosittelen kesälukemiseksi **Risto Alapuron** klassikko-teosta *Suomen synty paikallisena ilmiönä*. Kirja todistaa vaikuttavalla tavalla, että suomalainen yhteiskunta sellaisena menestystarinana kuin me sen tunnemme, ei syntynyt tsaarin, Svinhufvudin tai Mannerheimin toimesta, vaan kuntatasolla tavallisten aktiivisten ihmisten, kukkosten ja järvisen, järkevällä, laajakatseisella ja sivistyneellä yhteistyöllä.

TIMO JAKONEN

Ville Niittynen

Kaarinan seurakunnan kirkkoherra